allbest (//allbest.ru)
Выбери лучшее!

Что ищем? НАЙТИ

Ґрунти господарства ТОВ "Носівка-Агро", їх виробнича характеристика та заходи підвищення родючості

Природні умови ґрунтоутворення. Номенклатурний список, характеристика ознак, складу і властивостей ґрунтів. Будова профілю і морфологічні ознаки кожного генетичного горизонту. Методика розрахункового визначення балансу гумусу у чорноземах за Г. Чистяком.

Рубрика(/)	Геология, гидрология и геодезия(/geology/)
Вид	курсовая работа
Язык	украинский
Дата добавления	26.08.2014
Размер файла	48,1 K

ПОСМОТРЕТЬ ТЕКСТ РАБОТЫ(/GEOLOGY/3C0B65625B2BD69B4D43A89521216D37_0.HTML#TEXT)

СКАЧАТЬ РАБОТУ МОЖНО ЗДЕСЬ(/GEOLOGY/C-3C0B65625B2BD69B4D43A89521216D37.HTML)

(//multiworkorg.org/?from=linkbaner)

ПОЛНАЯ ИНФОРМАЦИЯ О РАБОТЕ(/GEOLOGY/3C0B65625B2BD69B4D43A89521216D37.HTML)

ВЕСЬ СПИСОК ПОДОБНЫХ РАБОТ(//ALLBEST.RU/K-3C0B65625B2BD69B4D43A89521216D37.HTML)

Отправить свою хорошую работу в базу знаний просто. Используйте форму, расположенную ниже

Название работы

Ваше имя или ник

Ваш e-mail (не обязательно)

Файл не выбран ОБЗОР

ОТПРАВИТЬ РАБОТУ НА САЙТ

Студенты, аспиранты, молодые ученые, использующие базу знаний в своей учебе и работе, будут вам очень благодарны.

Размещено на http://www.allbest.ru/

Размещено на http://www.allbest.ru/

Курсова робота

з ґрунтознавства з основами геології

Тема роботи: ,,Грунти, господарства ТОВ «Носівка-Агро», їх виробнича характеристика та заходи підвищення родючості”

Зміст

Вступ

1. Загальні відомості про господарство ТОВ «Носівка-Агро»

2. Природні умови ґрунтоутворення

2.1 Клімат

2.2 Рельєф місцевості

2.3 Ґрунтоутворюючі та підстилаючи породи

2.4 Рослинність

2.5 Виробнича діяльність людини

3. Процеси утворення ґрунту

4. Номенклатурний список ґрунтів

5. Характеристика ознак, складу і властивостей ґрунтів

5.1 Будова профілю і морфологічні ознаки кожного генетичного горизонту

5.2 Дані гранулометричного складу ґрунту

5.3 Дані вмісту, запасів та якості гумусу

5.4 Дані фізико-хімічних показників ґрунту

5.5 Дані фізичних властивостей ґрунту

5.6 Показники грунтово-гідролітичних констант

5.7 Вміст доступних рослинам елементів живлення

6. Бонітування ґрунтів

7. Баланс гумусу в ґрунтах господарства

7.1 Методика розрахункового визначення балансу гумусу у чорноземах за Г.Я. Чистяком

Висновок

Список використаної літератури

Вступ

Раціональне, ощадливе, ефективне, рентабельне використання природних ресурсів є одним з головних пріоритетів нашого народного господарства. Чільне місце тут неодмінно посідає проблема раціонального використання землі, збереження та підвищення родючості ґрунтів у сучасних ринкових умовах господарювання за різних форм власності на землю, адже переважно більшість продуктів харчування ми отримуємо завдяки ґрунтам. Промислове, гідротехнічне, шляхове будівництво, урбанізація, меліорація, боротьба з ерозією, розвиток лісового, водного господарства, охорона природи - це основні народногосподарські проблеми, вирішення яких також потребує хазяйновитого, екологічно грамотного підходу до землекористування, зорієнтованого на ноосферну перспективу.

Ґрунтознавство вивчає ґрунти, їх утворення (генезис), еволюцію, будову, склад, властивості, закономірності поширення, шляхи раціонального використання у різних галузях народного господарства, передусім у зв'язку з формуванням родючості та її підвищенням у різних природно-антропогенних ландшафтах. Ґрунтознавство сформувалося на перехресті біологічних, геономічних, сільськогосподарських, екосоціальних та інших наук у другій половині XIX століття та на початку XX століття.

Процеси грунтогенезу (ґрунтоутворення) помітно урізноманітнюються залежно від впливу природного середовища та соціально - економічних чинників. Особлива (провідна) роль тут належить живим організмам, насамперед зеленим рослинам і мікроорганізмам, завдяки екосистемному (центровому)впливу яких літосферне царство порід і мінералів неодмінно перетворюється в родючу грунтосферу. Під активною дією рослин - продуцентів, тварин - консументів, мікроорганізмів - редуцентів відбувається акумуляція поживних речовин, здійснюються процеси перетворення різних біогенних решток, неосинтезу нових стабільних поза біотою органічних речовин, взаємодії органічних і мінеральних компонентів ґрунту, утворення колоїдних та інших органо-мінеральних сполук. Розмаїття кліматів, рослин (загалом біоти), порід, рельєфу обумовлюють і велику різноманітність ґрунтів на Землі. Геологічні закономірності цього розподілу виявляються горизонтальній і вертикальній зональності ґрунтів. Зміни ж ґрунтів на невеликих територіях пов'язані з впливом на ґрунтовий клімат і рослинність (отже, і грунтогенез) рельєфу, материнських порід, умов зволоження.

Ґрунтознавство забезпечує фахівців потрібною грунтово-екологічною інформацією про одне з найсуттєвіших природно антропогенних полі функціональних утворень, яке нелегко однозначно визначити. Таким самим полі функціональним, спорідненням (але не синонімічним) з ґрунтом, є й поняття,,земля". Земля як загальний (у тому числі сільськогосподарський) засіб виробництва, є:

а) просторово обмеженою, але

б) необмеженою у продуктивності (родючості), має

в) постійність місця розташування і є

г) незмінною;

Екосоціально земля є комфортним місцем проживання, базисом усіх народногосподарських галузей і соціосфери; господарське тлумачення вбачає в землі матеріальну субстанцію, зосереджену в понятті,,земельні ресурси", організаційно конкретизовані в певній, державно визначеній системі землекористування - це земельні угіддя. Земельні ділянки, землі ПСП, фермерських та інших господарств, для яких земля є місцем та сферою процесу праці, процесом і знаряддям праці.

1. Загальні відомості про господарство ТОВ «Носівка-Агро»

ТОВ «Носівка - Агро» знаходиться в селі Плоске Носівського району Чернігівської області. Місце розташування неподалік міста Ніжин, біля села протікає річка Остер.

Таблиця 1. Площа землекористування господарства ТОВ «Носівка - Агро» становить

Показники	Площа, га

Сільськогосподарські угіддя з них:	2185,4 га
рілля	41,8 га
багаторічні насадження	79,7 га
сіножатей	35,2 га
пасовищ	22,4 га
лісів	60,3 га
чагарників	9,7 га
боліт	228,0 га
інші угіддя	2662,5 га
Всього	

Господарство ТОВ «Носівка - Агро» спеціалізується на вирощуванні зернових культур та вирощування великої рогатої худоби (ВРХ) розведенні та племінній справі.

В таблиці 2 подається структура посівних площ станом на 2007 рік.

грунт генетичний гумус чернозем

Таблиця 2. Структура посівних площ господарства ТОВ «Носівка - Агро»

№	Назва сівозмінних груп і сільськогосподарські культури в них	2007	рік
		Площа, га	% до землі обробітку
1.	Всього землі в обробітку	2450,2 га	100 %
2.	Ярі зернові - всього	649,6 га	26,5 %
	в т.ч. Ячмінь	213,9 га	8,7 % 5,3 % - 5,6 % 2,0 % 4,7 %
	овес	131 га	
	яра пшениця	-	
	гречка	137,8 га	
	просо	49,7 га	
	кукурудза на зерно	117,2га	
3.	в т.ч. озима пшениця	724,5 га	29,5 % 27,7 %
	озиме жито	680,3 га	1,8 %
		44,2 га	

4.	Зернобобові - всього	160 га	6,5 % 5,8 % - 0,7 %
	в т.ч. горох	142,9 га	
	люпин	-	
	вика	17,1 га	
5.	Просапні - всього	657,5 га	26,8 % 4,8 % 1,3 % 2,1 % 18,6 %
	в т.ч. цукрові буряки	120 га	
	картопля	34,3 га	
	кормові буряки	50,8 га	
	кукурудза на силос	452,5 га	
6.	Однорічні трави	17,6 га	0,8 %
7.	Багаторічні трави	241,1 га	9,8 %

Висновок: дивлячись на дані таблиці 2 видно, що господарство ТОВ «Носівка - Агро» спеціалізується на вирощенні зернових культур, які займають 62,5 % від загальної кількості землі в обробітку.

Так як господарство має і тваринницьку галузь, яка розвивається на досить непоганому рівні то для цієї галузі значну перевагу має група культур кормового напрямку сюди входять група просапних культур, однорічні і багаторічні трави. Ці культури займають 37,5 % від загальної кількості землі в обробітку.

З урахуванням спеціалізації, природно - економічних та організаційно - господарських умов було запропоновано на орних землях слідуючи сівозміни:

П'ятипільна сівозміна № 1. Загальна площа 782 га

Середній розмір поля 156,4 га

1. Горох - 142,9 га, вика - 17,1 га

2. Озима пшениця - 134,7 га

3. Цукровий буряк - 120 га, кормовий буряк - 25,8 га, однорічні трави - 17, 6 га

4. Ячмінь ярий - 168,9 га

5. Кукурудза на зерно - 117,2 га, кукурудза на силос - 38 га

П'ятипільна сівозміна № 2. Загальна площа 512,6 га

Середній розмір поля - 102,6 га

1. Конюшина - 194,8 га

2. Кукурудза на зелений корм - 115,5 га

3. Озима пшениця - 113,8 га

4. Кукурудза на силос - 89,2 га

5. Ячмінь - 45 га, озиме жито + конюшина 44,2 га

Восьмипільна сівозміна № 3. Загальна площа 1155,6 га

Середній розмір поля - 144,4 га

1. Конюшина - 137,3 га

2. Озима пшениця - 138,5 га

3. Гречка - 137,8 га

4. Озима пшениця - 153,7 га

5. Кукурудза на силос - 169,3 га

6. Озима пшениця - 139,6 га

7. Картопля - 34,3 га, кормовий буряк - 25 га, просо - 49,7 га, кукурудза на силос - 40, 4 га

8. Овес + конюшина 131 га

Важливим показником продуктивності сівозміни, системи земле використання є урожайність сільськогосподарських культур. Врожайність культур зростає за рахунок правильної системи удобрення, системи обробітку ґрунту, правильного ви користування і застосування пестицидів, гербіцидів та інсектицидів, що передбачає захист культурних рослин від бур'янів, шкідників та хвороб, високоврожайних селекційно виведених сортів та гібридів культур. А також від структури ґрунту, pH - грунту, та водних властивостей ґрунту, на якому вирощуються сільськогосподарські культури.

Таблиця 3. Урожайність сільськогосподарських культур в господарстві ТОВ «Носівка - Агро».

Сільськогосподарські культури (вид продукції)	Урожайність за останні 3 роки, у/га		Середня врожайність
	2005 рік	2006 рік 2007рік	

Озима пшениця	39,0	36,0	43,0	39,3
Озиме жито	22,0	27,3	23,2	24,2
Ячмінь	28,3	29,0	35,5	30,9
Овес	26,4	24,7	32,5	27,8
Кукурудза на зерно	76,0	63,5	86,0	75,1
Гречка	12,5	10,0	11,4	11,3
Просо	17,3	16,5	18,0	17,2
Горох	18,0	23,0	25,5	22,1
Вика на зерно	16,0	12,2	14,5	14,2
Цукровий буряки	295,0	338,5	415,0	350,0
Кукурудза на силос	230,0	320,0	300,0	283,3
Картопля	130,0	200,0	190,0	173,3
Кормові буряки	370,0	420,0	415,5	401,8
Багаторічні трави на силос	27,0	34,0	28,3	29,7
Багаторічні трави на зелену масу	188,0	160,0	196,5	181,5
Однорічні трави на сіно	130,0	110,0	120,0	120,0
Однорічні трави на зелену масу				

2. Природні умови ґрунтоутворення

На ґрунтоутворюючий процес впливають природні умови, в яких проходить цей процес.

Природними умовами являються: клімат, рельєф місцевості, ґрунтоутворюючі та підстилаючи породи, рослинність та виробнича діяльність людини.

2.1 Клімат

Територія господарства відноситься до Полісся - помірно-континентальним кліматом, теплого, середньо зволоженого, який характеризується наступними показниками: сума температур за період з температурами вище 10С 2500-2650 С, кількість випадаючих за цей час опадів 290-320 мм.

За даними метеорологічної станції середньорічна температура повітря становить 6,6 С. Середня температура найбільш холодного місяця - січня становить - 6,7 С, а найбільш теплого - липня - + 19,8 С.

Таблиця 4

місяці	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	За рік
температура	-6.7	-6.5	-1.6	6.9	14.7	17.7	19.8	18.4	13.6	7.2	0.6	-4.4	6.6

Шкоди морози можуть завдати в малосніжні зими, коли можливе промерзання ґрунту на глибину вузла кущіння озимих до критичної температури.

Максимальна температура влітку часто призводить до підгоряння деяких сільськогосподарських культур. Шкоди високі температури можуть завдати посівам гречки та кукурудзи під час цвітіння на ґрунтах легкого механічного складу з глибоким заляганням рівня ґрунтових вод.

Період з температурою вище 5 С, коли спостерігається вегетація у рослин, триває 200 днів, а з температурою вище 10 С - 160 днів. Період з температурою вище 10 С відповідає вегетаційному періоду пізніх сільськогосподарських культур. Сума позитивних температурних умов більше 10 С становить 2630 С.

Замерзання ґрунту починається в другій декаді листопада. Середня глибина промерзання ґрунту становить 73 см, а в окремі роки 130 см. Відтавання ґрунту починається в другій, частіше в третій декаді березня. На час повного відтавання спостерігається найбільше зволоження ґрунту. Надалі кількість вологи в ґрунті починає зменшуватись в міру просочування надмірної вологи в більш глибокі горизонти і підсихання ґрунту з поверхні.

Розміщення господарства характеризується достатньою зволоженістю. Середньорічна сума опадів становить 565 мм. Розподіл опадів протягом року дуже нерівномірний. Максимальна кількість опадів приходиться на вегетаційний період - близько 70% річної їх кількості.

Таблиця 5

місяці	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	За рік
Кількість опадів	35	26	30	41	50	71	76	64	50	36	43	43	565

Отже, кількість атмосферних опадів та їх розподіл по періодах року цілком забезпечує потребу сільськогосподарських культур вологою, тим більше, що кількість випадаючих опадів набагато перевищує випаровування.

Відносна вологість повітря в холодний період року досить висока і коливається в межах 78-89 %. У липні місяці відносна вологість мало змінюється і коливається в межах 58-68 %. Кількість посушливих днів, коли відносна вологість не перевищує 30%, становить 5-10 днів, а тому, ймовірність атмосферних посух тут дуже мала.

В середньому за рік переважають вітри західного та північно-західного напрямків. В листопаді, грудні, лютому, березні, квітні переважають вітри південно-східного напрямку. В травні-вересні переважають вітри північно-західного напрямку, а в січні і жовтні - південно-західного і західного.

Глибина залягання ґрунтових вод відіграє велику роль в процесі ґрунтоутворення.

2.2 Рельєф місцевості

Розвиток ґрунтів залежить також від рельєфу місцевості. Роль рельєфу різноманітна, але насамперед характер розвитку ґрунтів залежить від абсолютної висоти місцевості.

Чернігівська область розміщена в лівобережній частині середнього Придніпров'я України. Західною своєю стороною вона прилягає безпосередньо до р. Дніпро, який і є її природною межею на заході. Область пережила епоху максимального розвитку льодовикових явищ, коли на Україні льодом було покрито все Придніпров'я аж до міста Кременчук. Отже, розвиток рельєфу області зобов'язаний з одного боку діяльності цього максимального Дніпровського льодовика, а з другого - гідрографічній мережі та ерозійним процесам, які супроводжували льодовиковий період пізніше і аж до сучасного періоду.

Найбільшою водною артерією, що вплинула на утворення геоморфологічних елементів рельєфу області є р. Дніпро з притоками Десна та Сож. Область розділена на дві зовсім різні частини: північну-Поліську і південну-Лісостепову. Природною межею, яка розділяє область на Полісся і Лісостеп є межа суцільного розповсюдження лесу, що проходить по лінії населених пунктів: Марківка, Вертіївка, Комарівка, Борзна. Батурин. Лісостепова частина по лінії населених пунктів: Теплиця, Григорівка, Рожківка, Прилуки, Пирятин - розділяється на два агроґрунтових райони: східний Прилуцько-Дніпровський та західний або Бобровицько-Бахмацький.

Село Плоске Носівського району відноситься до Бобровицько-Бахмацького агроґрунтового району і розміщене в північній його частині. Вся поверхня району являє собою плоску рівнину, злегка нахилену в бік р.Дніпро із слабкою, інколи ледве помітною хвилястістю і незначним розвитком ерозійних процесів на вододілах.

Одноманітність такого рівнинного рельєфу на території Бобровицького району порушується деяким пожвавленням ерозійних процесів, через що рельєф стає тут широкохвилястий, а в південній частині Носівського та в західній частині Бахмацького районів характерна наявність степових блюдець та боліт, що часто зустрічаються в пониженнях та лощинах. Такі степові, переважно круглі болота зустрічаються в басейні річки Остер у величезних кількостях. Весною вони заповнюються водою, а влітку в більш посушливих районах висихають і тоді лише “лужки” осоки показують, що такі поглиблення подовгу залишаються під водою. Деякі з них досягають дуже значних розмірів -- інколи 2-3 км і більше в діаметрі. Такі, наприклад, заболочені луки без торфу біля сіл Прохорів та Пашків; болото Баранівка біля села Липів Річ та ін. Болота менших розмірів тут справді незліченні.

2.3 Ґрунтоутворюючі та підстилаючи породи

Багаторічними дослідженнями Чернігівської сільськогосподарської дослідної станції та іншими науково-дослідними установами доведено, що територія Чернігівської області відзначається з одного боку складним поєднанням геоморфології макро- і мікрорельєфу,а з другого - частою зміною ґрунтоутворюючих порід та механічного складу, через що і ґрунтове вкриття Чернігівщини являє собою надзвичайно складні і строкаті комплекси різних типів ґрунтоутворення.

Територія області розміщена в межах Полісся та Лісостепу - і різко розділена на дві половини: південну Лісостепову та північну Поліську. Умови ґрунтоутворення не лише в цих зонах, але і в межах кожної із них у зв'язку з наявністю певних геоморфологічних елементів рельєфу різного віку та геологічної будови проходять також по різному, в наслідок чого і ґрунтове вкриття області розміщене в суворій відповідальності з геоморфологічними особливостями місцевості і щільно пов'язане з фізико-географічними особливостями кожної геоморфологічної одиниці рельєфу.

Таким чином, кожна геоморфологічна одиниця рельєфу, що поширена на тій чи іншій території, характеризується певним ґрунтовим вкриттям, за агро виробничими особливостями якого практично склалися і спеціалізації сільськогосподарського виробництва та його напрямки.

На процеси ґрунтоутворення безпосередньо впливають ґрунтоутворюючі породи. Ґрунтотворних порода впливає на формування ґрунтів, міняючи свої властивості. Основними ґрунтотворними породами на території господарства являються водопровідникові породи: морена четвертинна, глина і сучасні алювіальні відклади. Воднольодовикові породні відклади являють собою породи, що нанесені водами, які витікають із-під льодовика під час його танення. Для всіх цих порід характерне утворення дерново-підзолистого типу ґрунту. Якість генетично-різних видів грунтотвірних порід визначається головним чином механічним складом. Для місцевих порід характерна добра відсорбованість складових їх гранулометричних елементів і майже повна відсутність глинистих частин. Більш багатими в цьому породами являються водно-льодовикові відклади. Морена являє собою породу сучасного складу - це порода червоно-бурого кольору з наявністю різних за розмірами вкраплень з кристалічних порід.

2.4 Рослинність

На території господарства рослинність дуже різноманітна. Вона представлена багатьма видами лісової, лукової, болотної, культурної рослинності і бур'янами. Значна територія зайнята під лісами. Переважають мішані ліси. На культурних ділянках зустрічаються дуже часто тільки соснові насадження. Лісова підстилка обумовлює розвиток підзолистого ґрунтоутворюючого процесу, розвиток слабо-трав'яного дерново-ґрунтотворного процесу як допоміжного. Лугова і луго-болотна рослинність представлена осоками різних видів, бобово-злаковими, різнотрав'ям. Трав'яниста рослинність обумовлює розвиток дернового ґрунтотворного процесу. В деяких місцях з великою вологістю переважає розвиток болотного, ґрунтотворного процесу, що призводить до утворення торфовищ з відносно високим запасом гумусу.

На орних землях рослинність представлена бур'янами, серед яких найбільш поширені: пирій повзучий, берізка польова, хвощ польовий, будяк польовий та ін.

2.5 Виробнича діяльність людини

Виробнича діяльність людини - це специфічний фактор дії на ґрунт (обробіток ґрунту, удобрення, меліорація) і на увесь комплекс оточуючих умов розвитку ґрунтоутворюючого процесу (рослинність, елементи клімату, водний режим). Цей фактор свідомого неправильного впливу на ґрунт, викликаючий зміни її властивостей і режимів (реакція на вапнування, поживного режиму при удобренні, водно-повітряного і окислювально-відновлювального режимів при зрошенні і осушенні) значно більшими і швидкими темпами, чим це проходить під дією природного ґрунтоутворення.

Виробнича діяльність людини в сучасний час стає вирішальним фактором ґрунтоутворення і підвищення родючості ґрунту на значній території. При цьому характер і значення зміни ґрунту залежить від соціально-економічних виробничих відносин, рівня розвитку науки і техніки.

Систематичне використання мір підприємств на підвищення родючості ґрунту з урахуванням їх генетичних властивостей і потреб вирощуваних культур призводить до окультурювання ґрунту, тобто, формування ґрунту з більш високим рівнем ефективної і потенційної родючості.

Неправильне використання ґрунту без врахування його властивостей, умов розвитку, з порушенням науково обґрунтованих рекомендацій використання того чи іншого прийому приводить тільки до відсутності необхідного ефекту в підвищенні родючості ґрунту, але може викликати значне їх погіршення (ерозія, подвійне засолення, заболочення).

3. Процеси ґрунтоутворення

Ґрунтотворний процес - це складний комплекс притаманних винятково при поверхневим горизонтам земної суші явищ, реакцій, взаємодій, ініційованих у біосфері земним екзогенезом і космічною енергією сонця, трансформованою фотосинтезом у біоенергію «живої» речовини, а в подальшому - в органо-мінеральні сполуки ґрунту.

Під час обслідування ґрунтів господарства ТОВ «Носівка - Агро» за генезисом (ґрунтово-родючим процесом) було виявлено, що ґрунти, які наявні в господарстві утворилися по дерновому та болотному типах ґрунтоутворення.

Дернові ґрунти утворилися під лучною рослинністю і частіше всього на перезволожених ділянках, де не проходять зміни трав'янистої рослинності на місці. В цьому випадку дерновий процес ґрунтоутворення призводить до значного накопичення органічних сполук як у товщі ґрунту, так і на її поверхні. При розкладанні великої кількості органічної речовини у вологих і сухих умовах можуть утворюватися перокислені сполуки - сірководень, метан, закись заліза (глей).

Вони негативно впливають на розвиток мікроорганізмів і бактерій, які збільшують і накопичують органічну речовину.

Якщо ґрунти багаті на кальцій і магній, то проходить активний процес бактеріального розкладу органічної речовини ґрунту з утворенням значної кількості гумусних кислот, які закріплюються у верхніх горизонтах ґрунту і поступовим утворенням дернових ґрунтів.

В дернових грантах в значній кількості накопичуються гумус, азот, фосфор, калій. Перегнійний горизонт має в 2-3 рази вищу ємкість поглинання катіонів в порівнянні з материнською породою.

Болотні ґрунти під впливом перезволоження в мінеральній частині ґрунту виникають процеси оглеєння, викликаючи утворення щільного, часто водонепроникного глеєвого горизонту, що сприяє дальшому накопиченню вологи на поверхні ґрунту. В цей же час органічна речовина повільно розкладається і поступово накопичується, утворюючи торфовий шар потужністю до 20-30 см. В товщі вологого, погано розкладеного шару мікробіологічні процеси пригнічують (особливо при кислій реакції середовища), тому елементи живлення в доступній формі для рослин стає мало.

На поверхні оторфованою органічною масою заселяються тільки сфагові мохи.

В природі спостерігаються поступові процеси заболочування суші і водоймищ, в результаті яких утворюються болота різних типів: низинні-трав'янисті, трав'янисто-чагарникові, чагарникові, чорно вільхові, перехідні з трав'янисто-чагарникової рослинності і сфаговим покриттям одночасно, верхово-покриті сфаговим мохом.

4. Номенклатурний список грунтів

Господарство знаходиться в зоні Лісостепу в Бобровицько-Бахмацькому агроґрунтовому районі і розміщене в північній його частині. В цьому агрогрунтовому районі переважає підвищена рівнина, помірно розчленована та добре дренована давніми глибокими, широкими й протяжними балками. Домінує рівнинно -широкохвилястий рельєф. Укриті крупнопилуато-легкосуглинковим лесом широкі рівні вододільні плато та пологі схили придатні для механізованого обробітку.

Таблиця 6. Номенклатурний список грунтів

Шифр	Назва ґрунтових відмін і неоднорідності	Загальна площа, га

1	Чорноземи типові	365,00
	Чорноземи типові неглибокі слабо-гумусовані, крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	
2	Чорноземи типові неглибокі слабогумусовані слабо злиті крупнопилувато-легкосуглинкові на лесових суглинках	25,00
3	Чорноземи типові вилугувані неглибокі слабогумусовані крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	101,20
4	Чорноземи вилугувані типові неглибокі слабогумусовані слабо змиті крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	48,80
5	Чорноземи типові глибокі слабогумусовані крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	1154,4
6	Чорноземи типові глибокі слабогумусовані слабо змиті крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	82,2
7	Чорноземи типові глибокі слабогумусовані середньозмиті крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	30,8
8	Чорноземи типові карбонатні глибокі слабогумусовані крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	10,8
9	Чорноземи типові вилугувані глибокі слабогумусовані крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	267,4
10	Чорноземи типові вилугувані глибокі слабогумусовані слабозмиті крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	53,00
11	Чорноземи сильно змиті і розмиті крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	11,3
12	Чорноземи намиті мологумусні крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	100,9
	Лучно-чорноземні грунти	
13	Лучно-чорноземні карбонатні крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	94,2
14	Лучно-чорноземні осолоділі крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	38,8
	Лучні грунти	
15	Чорноземи-лучні карбонатні крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках	53,3
16	Лучні глейові карбонатні крупнопилувато-легкосуглинкові на сучасному алювію	66,9

17	Лучні глейові карбонатні крупнопилувато-легкосуглинкові на сучасному алювію-делювію	73,1
	Болотні грунти	
18	Лучно-болотні карбонатні крупнопилувато-легкосуглинкові на сучасному алювію-делювію	9,2
19	Болотні на сучасному алювію	12,9
	Торфовища	
20	Торфовища низинні глибоко поховані, підставлені з глибини 1,5-2 м сучасним алювієм	47,7
	Солоді	
21	Солодь лучно-чорноземна западина крупнопилувато-легкосуглинкова на лесових суглинках	8,5

З номенклатурного списку грунтів видно, що під чорноземом типовим 2238,8 га, під іншими типами грунтів 403,7 га. Можна сказати також, що чорноземи типові займають 84,72 % усієї площі господарства лучно-чорноземні грунти 5,03 %, лучні грунти - 7,32 %, болотні грунти - 0,84 %, торфовища - 1,81 %, солоді - 0,32 %.

Враховуючи генетичні особливості, фізико-хімічні і агровиробничі властивості грунтів та їх родючість і господарське використання, всі виділені на території господарства грунтові відміни, з метою застосування комплексу агровиробничих заходів, зокрема, внесення добрив, обробітки і інших заходів по підвищенню родючості їх та одержання високих і сталих врожаїв сільськогосподарських культур, об'єднуються в агровиробничі групи грунтів.

Особлива увага приділяється рекомендаціям по попередженню ерозії, підвищенню родючості еродованих грунтів. При цьому протиерозійні заходи рекомендуються у розрізі підгруп, на які розділяються агогрупи грунтів з урахуванням умов залягання за рельєфом (кутів нахилу) - дивитися потрібно номенклатурний список агро виробничих груп грунтів.

Таблиця 7. Номенклатурний список агро виробничих груп грунтів

Повний шифр	Назва агровиробничих груп грунтів	Загальна площа, га
52 г I	Чорноземи типові слабогумусовані легкосуглинкові широких вододільних плато крутизною 0-1	866,2
52 г VIII	Те ж, односкатних схилів простої форми крутизною 1-3	1030,6
55 г X	Чорноземи типові слабо змиті легкосуглинкові односкатних схилів крутизною 3-5	59,6
55 г XII	Те ж, схилів крутизною 5-7	149,4
56 г XII	Чорноземи типові середньо змиті легкосуглинкові односкатних схилів крутизною 5-7	130,8
121 г I	Лучно-чорноземні легкосуглинкові грунти широких вододільних плато і стародавніх терас крутизною 0-1	133,0

133 г I	Чорноземи лучні легкосуглинкові грунти широких вододільних плато і стародавніх терас крутизною 0,1	53,3
133 г V	Лучні легкосуглинкові грунти днищ балок крутизною 0-1	73,1
133 г VII	Те ж, заплав середнього і низького рівня крутизною 0-1	66,9
141 г V	Болотні неосушені грунти днищ балок крутизною 0-1	9,2
141 г VII	Те ж, заплав середнього і низького рівня крутизною 0-1	12,9
150 г VII	Торфовища низинні глибоко поховані неосушені заплав середнього і низького рівня крутизною 0-1	47,7
165 г I	Солоді легкосуглинкові широких вододільних плато і стародавніх терас крутизною 0-1	8,5
209 г I	Намиті легкосуглинкові чорноземи широких вододільних плато крутизною 0-1	78,6
209 г VIII	Те ж, односкатних схилів крутизною 1-3	22,3
215 г XIV	Розмиті легкосуглинкові чорноземи і виходи лесовидних порід схилів крутизною 7-10	11,3

Щоб легше було вивчати ґрунти, їх класифікують за певними ознаками, і класифікаційними одиницями: найпоширенішими є чорноземи типові і лучні грунти на території господарства.

5. Характеристика ознак, складу і властивостей грунтів

Чорнозем глибокий типовий слабогумусований крупнопилувато-легкосуглинковий на лесовидних суглинках.

За механічним складом цей грунт крупнопилувато-легкосуглинковий. В одному шарі його (0-20 см) міститься 19,64 % мулу, 32,12 % фізичної глини, 61,18 % крупного пилу.

Значна насиченість кальцієм, високий вміст гумусу (в одному шарі 3,02 %, в підорному - 2,94 %, на глибині 70-80 см - 2,07%) створюють оптимальні умови для утворення добре виявленої агрономічної цінної водостійкої зернистої структури, особливо у найбільш збагаченому на гумус верхньому горизонті - Н. Такі структурні окремості мають здатність вбирати в себе вологу і легко віддавати її рослинам.

Цей ґрунт має добрий водно-повітряний режим, чим сприяє високій біологічній активності корисних мікроорганізмів, які беруть участь у нагромадженні значної кількості активного перегною.

Сільськогосподарські культури на цих ґрунтах значно підвищують урожайність від внесення органічних та мінеральних добрив.

Лучні глейові карбонатні крупнопилувато-легкосуглинкові грунти на сучасному алювію.

За механічним складом ці ґрунти крупнопилувато-легкосуглинкові. В одному шарі їх (0-20 см) міститься 22,12 % мулу, 30,84 % фізичної глини, 62,56 % крупного пилу. З глибиною механічний склад їх не змінюється, перерозподіл колоїдів по профілю ґрунту відсутній.

Лучні ґрунти характеризуються великим вмістом гумусу - 3,69-4,34 % в шарі 0-18 см, 2,66 % - в шарі 40-50 см. Реакція ґрунтового розчину їх слабо лужна pH сольової витяжки 7,4-7,9. рухомими формами поживних речовин вони забезпечені слабо. На природних кормових угіддях з лучними ґрунтами рекомендується корінне поліпшення.

5.1 Описання будови профілю і морфологічних ознак кожного генетичного горизонту

Чорноземи типові глибокі слабогумусовані крупнопилувато-легкосуглинкові на лесовидних суглинках знаходяться ці ґрунти на всій території землекористування в вододільних плато. Займають площу 1154,4 га, з них ріллі - 1057 га, в тому числі зрошуваної - 12,1 га, багаторічних насаджень - 11,5 га, сіножатей - 1,3 га, пасовищ - 0,7 га, лісів - 3,7 га, чагарників - 0,4 га, інших угідь - 67,7 га.

Морфологічна будова кожного генетичного горизонту

Н 0-31 см - гумусовий, темно-сірий, свіжий, легкосуглинковий, орний шар рихлий грудочкувато-пилуватий, підорний шар злегка ущільнений, грудочкувато-слабозернистий, корінці рослин, поступово переходить в

Н рк 31-58 см - гумусовий, перехідний, бурувато-темно-сірий, свіжий, легкосуглинковий, злегка ущільнений, в 35 см карбонатний, грудочкуватий, корінці рослин, червоточини, поступово переходить в

НР к 58-101 см - нижній перехідний, сірий, світлий, легкосуглинковий, корінці рослин, злегка ущільнений, грудочкуватий, кипить від HCl, кротовини, перехід поступовий в

Рк з 101 см -128 см - лесовидний суглинок.

Висновок: за морфологічними ознаками профілю видно, що цей ґрунт має низький показник гумусу, в орному шарі, в підорному також низький, а на глибині 70-8- см високий, то можна сказати, що цей грунт родючий.

Лучні глейові карбонатні крупнопилувато-легкосуглинкові грунти на сучасному алювію поширені в заплаві річки Глинна. Займають площу 66,9 га, з них ріллі - 30,3 га, багаторічних насаджень - 1,7 га, сіножатей - 19,9 га, пасовищ - 15 га.

Вони сформувались на алювіальних наносах.

Морфологічна будова кожного генетичного горизонту

Нк 0-19 см - темно-сірий, легкосуглинковий, злегка ущільнений, грудочкувато-слабозернистий, свіжий, карбонатний, коріння трав'янистої рослинності, поступово переходить в

Н рк 19-38 см - перехідний, темно-сірий, свіжий, легкосуглинковий, слабо зернистий, карбонатний, коріння трав'янистої рослинності, поступово переходить в

НРglk 38-65 см - перехідний до порід, слабо зернистий, слизувато-чорний, вологий, легкосуглинковий, ущільнений, бурно кипить від HCl, іржаві плями, коріння трав'янистої рослинності, поступово переходить в

Phglk 65-101 см - слизувато-сірий, вологий, в'язкий суглинок, інтенсивно кипить від HCl, з 75 см грунтові води.

Висновок: за морфологічними ознаками профілю видно, що цей грунт має низький вміст гумису, в шарі 40-50 см високий вміст гумусу. Можна сказати, що і цей грунт також родючій.

5.2 Подача даних гранулометричного складу грунту

Таблиця 8. Гранулометричний склад чорнозему типового глибокого слабогумусованого крупнопилувато-легкосуглинкового на лесових суглинках

Генетичний горизонт	Глибина, см	Розмір, мм Кількість, % від маси грунту		Фізична глибина <0,01	Фізичний пісок >0,01				
		1.00-0.25	0.25-0.05	0.05-0.01	0.01-0.005	0.005-0.001	<0.001		
Н	0-31	0.04	6.70	61.18	6.04	6.44	19.64	32.12	67.88

Нрк	31-58	0.04	6.64	43.88	8.38	6.00	24.94	39.32	60.68
НРк	58-101	0.02	0.38	50.92	6.22	5.70	23.33	35.25	64.75
Рк	101-128	0.04	0.65	44.02	7.73	7.22	19.79	34.74	65.26

Висновок: З даних таблиці видно, що за механічним складом грунт належить до крупнопилувато-легкосуглинкових.

Даний грунт характеризується незмінною гранулометричного складу. Але в нижньому перехідному шарі різко зменшується вміст дрібного піску. Але це не відіграє великої ролі при водно-фізичних властивостях, тому що вода втримується частинками пилу і глини, вбирна здатність добра, гумусні речовини, можна вважати знаходяться в цьому горизонті.

Даний гранулометричний склад грунту можна вважати, що це оптимальний грунт для вирощування культур, цей грунт родючий аерацію, водні властивості, які проявляють себе найпомітніше в посушливі пори року.

Таблиця 9. Гранулометричний склад лучних глейових карбонатних крупнопилувато-легкосуглинкових грунтів на сучасному алювію

Генетичний горизонт	Глибина, см	Розмір, мм Кількість, % від маси грунту	Фізична глибина <0,01	Фізичний пісок >0,01					
		1.00-0.25	0.25-0.05	0.05-0.01	0.01-0.005	0.005-0.001	<0.001		
Н	0-19	1.61	10.20	44.90	4.84	3.04	25.50	30.40	69.60
Нрк	19-38	1.98	9.04	51.53	4.99	2.52	23.43	30.95	69.05
НРк	38-65	2.32	8.34	46.10	6.78	1.58	17.85	26.20	73.8
Рк	65-101	1.45	5.35	43.33	3.33	1.31	11.80	16.40	83.6

Висновок: з даних таблиці видно, що за механічним складом грунт крупнопилувато-легкосуглинковий.

Даний грунт характеризується поступовим зменшенням фізичної глини, а збільшенням фізичного піску. Що впливає негативно на водно-повітряний режим, тому що волога втримується у верхніх горизонтах, а навпаки, потрапляє до нижніх горизонтів. Тому що з верхніх горизонтів волога швидко випаровується при високих температурах у літній період. Але рослина отримує води за рахунок неглибокого залягання підгрунтових вод, які залягають на 75 см. Вода або волого вбирається добре. Цей грунт має великий вміст гумусу і тому придатний для вирощування сільськогосподарських культур (районованих на цьому грунті і в цій зоні).

5.3 Дані вмісту, запасів та якості грунту

Таблиця 10. Характеристика стану гумусу чорнозему типового глибокого слабогумусованого крупнопилувато-легкосуглинкового на лесових суглинках

Генетичний горизонт	Глибина, см	Вміст гумусу, %	Запас гумусу, т\га	СгК/СФК
Н	0-31	3.02	116.09	1.04
Нрк	31-58	2.63	88.76	1.18
НРк	58-101	2.07	116.60	1.09
Рк	101-128	0.97	35.88	0.93

Лучний глейовий карбонатний крупнопилувато-легкосуглинковий грунт на сучасному алювію

Таблиця 11

Генетичний горизонт	Глибина, см	Вміст гумусу, %	Запас гумусу, т\га	СгК/СФК
Н	0-19	4.34		1.81
Нрк	19-38	4.28		4.74
НРк	38-65	2.66		1.37
Рк	65-101	0.54		0.28

Вміст і запас гумусу по всьому профілю низький, а в останньому горизонті (породі) вміст дуже низький.

Тип грунту фульватногуматний, а в породі тип гуматнофульватний.

Кількість гумусу достатня для вирощування сільськогосподарських кільтур. Якість гумусу низька.

5.4 Дані фізико-хімічних показників грунту

Таблиця 12. Фізико-хімічні властивості грунту

Генетичний горизонт	Глибина, см	Місткість вбирання	Сума увібраних основ	Гідролітична кислотність	Обмінний натрій	Ступінь солонуватості	Ступінь насиченості основами
Чорноземи типові глибокі слабогумусовані крупнопилувато-легкосуглинкові грунти на лесовидних суглинках							

Н	0-31	------	------	------	------	17.30	89.83
Нрк	31-58	28.5	17.99	10.51	------	22.40	89.73
НРк	58-101	25.4	16.8	8.6	------	27.50	89.75
Рк	101-128	21.4	16.00	5.4	------	32.60	89.71
Лучний глейовий карбонатний крупнопилувато-легкосуглинковий грунт на сучасному алювію							
Н	0-19	34.80	------	------	0.36	0.82	------
Нрк	19-38	34.00	------	------	0.29	0.64	------
НРglk	38-65	18.60	------	------	0.10	0.20	------
Phglk	65-101	13.40	------	------	0.07	0.16	------

5.5 Дані фізичних властивостей грунту

Таблиця 13. Загальні властивості грунтів

Генетичний горизонт	Глибина, см	Щільність твердої фази	Щільність зволоження	Загальна корисність	Аерація при НВ
		г/см ^{3}	% від об'єму		
Чорноземи типові глибокі слабогумусовані крупнопилувато-легкосуглинкові грунти на лесовидних суглинках					
Н	0-31	2.61	1.24	52.50	15.50
Нрк	31-58	2.66	1.25	53.20	21.00
НРк	58-101	2.70	1.31	51.40	17.20
Рк	101-128	2.71	1.37	50.00	16.20

Лучний глейовий карбонатний крупнопилувато-легкосуглинковий грунт на сучасному алювію	
Н	0-19
Нрк	19-38
НРglk	38-65
Pglk	65-101

Орний шар ґрунту ущільнений має 1.24 г/см $^{3.}$ Загальна пористість з кожним шаром зменшується і з ущільненого переходить в ущільнений. З кожним горизонтом аерація ґрунту збільшується.

5.6 Показники грунтово-гідралітичних констант

Таблиця 14. Водні властивості ґрунтів

Генетичний горизонт	Глибина, см	ПВ	НВ	ВВ	МГ	ПВ	НВ	МГ	ДАВ
		% від маси грунту	мм	мм					
Чорноземи типові глибокі слабогумусовані крупнопилувато-легкосуглинкові грунти на лесовидних суглинках									
Н	0-31	52.49	29.90	13.30	9.50	201.77	114.94	36.52	63.81
Нрк	31-58	53.00	25.80	13.90	9.10	178.88	87.08	30.71	40.16
НРк	58-101	51.48	26.10	13.50	8.60	289.99	147.02	48.44	70.98
Рк	101-128	49.45	24.70	12.90	8.80	182.92	91.37	32.55	43.65
Лучний глейовий карбонатний крупнопилувато-легкосуглинковий грунт на сучасному алювію									
Н	0-19								

Нрк	19-38
HPglk	38-65
Phglk	65-101

Волога в грунті з кожним горизонтом зменшується, а найбільше накопичується у верхньому горизонті грунту. Запас вологи в грунті низький. Рослина не може засвоїти вологість в'янення і найбільш гігроскопічну і найменшу польову (в невеликих кількостях).

5.7 Вміст доступних рослинам елементів живлення

Таблиця 15. Вміст азоту сполук в грунті, що легко гідролізуються

Клас	За Тюріним-Кононовою	За Корнфілдом	Площа, га
	мг/кг грунту		
Дуже низький	<30	<100	------
Низький	31-40	100-150	------
Середній	41-50	151-200	327.8
Підвищений	51-70	>200	1420.5
Високий	71-100		437.1
Дуже високий	>100		------

Таблиця 16. Вміст рухомого фосфору в грунті

Клас	За Кірсановим	За Чиріковим	За Мачиніним	Площа, га
	мг/кг грунту			
Дуже низький	<25	<20	<10	------
Низький	26-50	21-50	11-15	------
Середній	51-100	51-100	16-30	1311.2
Підвищений	101-150	101-150	31-45	546.4

Високий	151-250	151-200	46-60	327.8
Дуже високий	>250	>200	>60	------

Таблиця 17. Вміст обмінного калію в грунті

Клас	За Кірсановим	За Чиріковим	За Мачиніним	Площа, га
	мг/кг грунту			
Дуже низький	<40	<20	<100	------
Низький	41-80	21-40	101-200	------
Середній	81-120	41-80	201-300	220.7
Підвищений	121-170	81-120	301-400	439.3
Високий	171-250	121-180	401-600	1525.4
Дуже високий	>250	>180	>600	------

6. Бонітування ґрунтів

З метою порівняльної оцінки родючості ґрунту проводять бонітування ґрунтів за методом А.І. Сірого.

Бонітування - це порівняльна оцінка ґрунтової родючості, яка виражається в балах придатності ґрунтів для вирощування сільськогосподарських культур. Методи бонітування з урахуванням властивостей ґрунтів є найоб'єктивнішими, але з їх широкої гами далеко не всі властивості є достатньо впливовими для родючості. І зв'язку з цим за критерії бонітування ґрунтів бажано приймати стабільні властивості, які істотно впливають на врожай сільськогосподарських культур, тісно з ним корелюють і повністю охарактеризовані в матеріалах ґрунтових обстежень.

Найбільший зв'язок з урожаєм виявляють такі показники:

- грубизна гумусових горизонтів;

- вміст гумусу та фізичної глини.

До основних властивостей або показників відносять модифікаційні ознаки, які виявляються локально, на певних ґрунтах, зазвичай не призводячи до зниження родючості (засолення, солонцюватість, оглеєння, еродованість, щебенистість) і клімат, який погано впливає на родючість і врожайність сільськогосподарський культур.

7. Баланс гумусу в грунті господарства

Під балансом гумусу в грунті розуміють різницю між статтями його надходження і витрат за однаковий проміжок часу.

Виділяють три типи балансу гумусу:

- бездефіцитний - коли втрати гумусу поповнюються його новоутвореннями;

- позитивний - новоутворення перевищує його втрати на мінералізацію;

- від'ємний (дефіцитний) - витрати гумусу перевищують його новоутворення.

7.1 Методика розрахункового визначення балансу гумусу у чорноземах

Чорнозем типовий глибокий слабо гумусний крупнопилувато-легкосуглинковий; сівозміна має таке чергування культур у сівозміні:

1. Горох, вика;

2. Озима пшениця;

3. Цукрові буряки, кормові буряки, однорічні трави;

4. Ячмінь ярий

5. Кукурудза на зерно, кукурудза на силос.

Гній вносять на двох полях: під цукрові буряки 20 т/га, та під кукурудзу - 10 т/га.

Урожайність культур:

Горох - 22.1 ц/га, вика - 120 ц/га зеленої маси, озима пшениця - 39.3 ц/га, цукрові буряки - 350 ц/га, кормові буряки - 401.8 ц/га, однорічні трави - 120 ц/га, ячмінь ярий - 30.9 ц/га, кукурудза на зерно - 75.1 ц/га, кукурудза на силос - 283.3 ц/га.

Визначення кількості рослинних решток, які потрапляють у ґрунт, під окремими культурами сівозміни Ю за рівнями регресії.

Горох, вика після кукурудзи на зерноі кукурудзи на силос:

поверхневі рештки; після гороху; кукурудзою 20 і 10 т/га. За ротацію внесено 30 т/га. Отже, на 1 га сівозмінної площі було внесено:

30 : 5 = 6 т гною

Потрібно розрахувати норму органічних добрив на 1 га сівозмінної площі, яка забезпечить бездефіцитний баланс гумусу.

Нм = 6 + 0.092 / 0.058 = 7.59 т/га

Отже для усунення дефіциту гумусу в ґрунті необхідно норму гною, яку застосовують в сівозміні, 6 т/га, збільшити на 1.59 т на 1 га сівозмінної площі, а загальну кількість гною слід довести до 45.2 т/га.

З технологічних міркувань слід вносити гній в нормі 35.2 під цукрові буряки, під кукурудзу 10 т/га. Це сприятиме зниженню напруги гумусового балансу, створенню його бездефіцитності, а також кращому використанню елементів живлення.

Враховуючи роль гумусу в родючості ґрунту, необхідно вміти регулювати його вміст і поліпшувати показники якості. Для регулювання органічної речовини ґрунту, потрібно зробити розрахунки балансу гумусу, який характеризує спрямованість процесів мінералізації і гуміфікації.

Таблиця 18. Баланс гумусу в грунті

Культура сівозміни	Урожайність, ц/га	Утворилося гумусу за рахунок рослинних решток і гною, т/га (П1+П2)	Кількість гумусу, який мінералізувався, т/га (Р)	Баланс гумусу (+-), т/га (Б)
Горох	22.1	0.55	1.50	-0.95
Вика	120	2.19	1.10	+1.09
Озима пшениця	39.3	1.2	1.35	-0.15

Цукрові буряки	350	1.46	1.59	-0.13
Кормові буряки	401.8	0.3	1.60	-1.3
Однорічні трави	120	2.19	1.10	+1.09
Ячмінь ярий	30.9	0.92	1.23	-0.31
Кукурудза на зерно	75.1	2.38	1.56	+0.82
Кукурудза на силос	283.3	0.85	1.47	-0.62
Баланс гумусу на 1 га сівозмінної площі	За ротацію	12.04	12.5	-0.46
	У середньому за рік	2.41	2.5	-0.092

Норму гною, яку застосовували у сівозміні, розраховується на 1 га сівозмінної площі. В моєму випадку його вносили у двох полях: зайнятого цукровими буряками і кукурудзою.

Висновок

Найважливішою задачею при вирощуванні сільськогосподарських культур на чорноземі - правильне використання їх високої потенційної родючості, захист гумусового шару від руйнування. Основні шляхи у вирішенні цієї задачі є раціональне використання накопичення і правильні витрати вологи, заходи обробітку, внесення добрив, покращення структури посівних площ, введення високоврожайних культур їх сортів і гібридів, боротьба з ерозією ґрунту.

Для підвищення ефективної родючості чорноземів дуже важливо накопичення вологи і раціональне їх використання, особливо в підзонах розповсюдження звичайних і південних.

Застосування добрив є дієвим засобом окультурення коригування кругообігу хімічних елементів у ланцюгі грунт-рослина. Але проблемність переслідуваних при цьому цілей лише ускладнюється, оскільки методологічно та світоглядно нез'ясованим залишається смислове навантаження таких зовні нейтральних понять, як добра якість, поліпшення кругообігу, створення таких зовні найліпших умов, сприятливих композицій, самої категорії окультурювання.

Резюмуючи зорієнтовані на Україну стратегічні програми окультурення ґрунтів, підвищення їх родючості, захисту від деградації, забруднення, раціонального землекористування, можна сподіватися, що мудре використання накопичених людством грунтово-екологічних знань та інформації допоможе їм осмислити те, що земля є насправді головним національним багатством, від екокультурного використання якого залежать могутність і незалежність нашої держави.

Список використаної літератури

1. Технічний звіт по коректуванні матеріалів крупномаштабного обстеження грунтів СФГ "Прогрес" с. Іванівське Ніжинського р-ну Чернігівської обл..

2. Агро виробничі особливості грунтів Чернігівської області і заходи по підвищенню родючості. - Бойко Є.І., 2011 р.

3. Крикунов В.Г. "Грунти і їх родючість" - К., 1993 р.

4. Кауричів І.С. "Ґрунтознавство" - 1989 р.

5. Атлас почв Украинской ССГ под ред. Крупского и Полупана - Киев: "Урожай" 1979.

6. Довідник з агрономічного та агроекологічного стану грунтів України під ред. Б.С. Носка, Б.С. Пістера, М.В. Лободи. -- К.: "урожай" 2009 р.

7. Бонитовка почв. Методические рекомендации для студентов специальностей "Агрохимия и почвоведение", "Агрономия". -- К., 2008г.

Размещено на Allbest.ru

КУРСОВАЯ РАБОТА "ҐРУНТИ ГОСПОДАРСТВА ТОВ "НОСІВКА-АГРО", ЇХ ВИРОБНИЧА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ЗАХОДИ ПІДВИЩЕННЯ РОДЮЧОСТІ" СКАЧАТЬ(/GEOLOGY/C-3C0B65625B2BD69B4D43A89521216D37.HTML)

Подобные документы

Основи теорії утворення ґрунтів(/geology/2c0b65625a2ad78a5c53a89521206d27_0.html)

Гірські породи, клімат і рельєф як ґрунтоутворюючі фактори. Біологічні фактори та їх вплив на процес утворення ґрунтів. Специфічні особливості виробничої діяльність людини як ґрунтоутворюючий фактор. Загальна схема та стадійність ґрунтоутворення.

контрольная работа [47,7 K], добавлен 23.02.2011

Географія головних типів ґрунтів. Ґрунти України(/geology/2c0a65635b3ad78b5d53b89521316c37_0.html)

Закономірності просторового поширення ґрунтів, закони географії ґрунтів, зональних і регіональних особливостей ґрунтового покриву. Загальні закономірності поширення ґрунтів і ґрунтово-географічне районування. Характеристика основних типів ґрунтів України.

реферат [32,1 K], добавлен 03.03.2011

Ґрунти Карпат(/geology/2c0b65635b3bc69a5c43b89421206d36_0.html)

Грунтово-географічне районування. Особливості формування ґрунтового покриву Карпат. Буроземний та дерновий тип грунтотворення. Формування водного режиму ґрунтів та підґрунтового стоку в гірських умовах. Заходи для захисту ґрунтів у досліджуваному районі.

контрольная работа [21,0 K], добавлен 14.04.2016

Геологічна будова Боково-Хрустальського вугленосного району та підрахунок запасів кам'яного вугілля по пласту І3(/geology/3c0b65635a3bd68b4c53b88421216d27_0.html)

Геологічна будова, гідрогеологічні умови, вугленосність Боково-Хрустальського району з видобутку антрацитів. Характеристика ділянки шахтного поля: віку і складу порід, їх залягання, якості вугільного пласта. Результати геолого-розвідницьких робіт.

курсовая работа [114,1 K], добавлен 09.06.2010

Водозливна гребля на нескельній основі(/geology/3c0b65625a2ad78b4c53b89421216c27_0.html)

Компоновка споруд гідровузла. Визначення розрахункових навантажень на греблю. Встановлення розрахункового положення водоупору. Побудова профілю водозливної стінки. Розрахунок стійкості греблі за схемою плоского зсуву. Елементи підземного контуру греблі.

курсовая работа [4,1 M], добавлен 20.01.2011

Методика складання і використання крупномасштабних ґрунтових карт (на прикладі господарства "Золочівське" Золочівського району Харківської області)(/geology/2c0b65635a3ac69b5d43a88421306c27_0.html)

Загальні відомості про господарство, направлення його діяльності. Методика проведення ґрунтової зйомки. Сучасні методи досліджень та картографування ґрунтового покриву. Агровиробничі групування ґрунтів. Характеристика картограми охорони земель від ерозії.

курсовая работа [98,9 K], добавлен 03.01.2014

Будова і склад ґрунтів(/geology/2c0b65635a3ad78a4c53a89421206d27_0.html)

Сутність поняття "ґрунт". Фазовий склад ґрунтів. Ґрунтовий профіль і генетичні горизонти. Забарвлення та гранулометричний склад ґрунту. Структура, новоутворення і включення в ґрунтах. Класифікація, номенклатура та особливості діагностики ґрунтів.

реферат [24,5 K], добавлен 26.02.2011

ДРУГИЕ ДОКУМЕНТЫ, ПОДОБНЫЕ "ҐРУНТИ ГОСПОДАРСТВА ТОВ "НОСІВКА-АГРО", ЇХ ВИРОБНИЧА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ЗАХОДИ ПІДВИЩЕННЯ РОДЮЧОСТІ"(//ALLBEST.RU/K-3C0B65625B2BD69B4D43A89521216D37.HTML)

РАБОТА, КОТОРУЮ ТОЧНО ПРИМУТ

Сколько стоит?

(//multiworkorg.org/?from=link5)

ГЛАВНАЯ(//ALLBEST.RU/) РУБРИКИ(/) ПО АЛФАВИТУ(/)

ВЕРНУТЬСЯ В НАЧАЛО СТРАНИЦЫ

ВЕРНУТЬСЯ К НАЧАЛУ ТЕКСТА

ВЕРНУТЬСЯ К ПОДОБНЫМ РАБОТАМ

© 2000 — 2021, ООО «Олбест»
Все права защищены